

ODMIANY WIŚNI WYBIERANE DO OGRODÓW I NA DZIAŁKI POWINNY BYĆ MAŁO WRAŻLIWE NA CHOROBY, ABY DO MINIMUM OGRANICZYĆ ICH CHEMICZNĄ OCHRONĘ.

Do najpoważniejszych chorób grzybowych wiśni należą: drobna plamistość liści drzew pestkowych, brunatna zgnilizna drzew pestkowych oraz gorzka zgnilizna wiśni. Drobna plamistość występuje corocznie w różnym nasileniu i powoduje początkowo żółknięcie, a następnie przedwczesne opadanie liści. Prowadzi to do znacznego obniżenia plonu w kolejnym roku, ponadto osłabia wzrost drzew i czyni je bardziej podatnymi na uszkodzenia mrozowe. Brunatna zgnilizna rozwija się początkowo na kwiatach, następnie pędach, które brązowieją i zamierają wraz z liśćmi. W okresie dojrzewania porażane są również owoce – gniją, a z czasem zasychają. Wybarwiająca się owoce mogą gnić również z powodu porażenia przez gorzką zgniliznę. Rozwojowi tych chorób sprzyja duża ilość opa-

■ mgr Agnieszka Głowacka,
Instytut Ogrodnictwa
w Skierniewicach

dów. Problemem w uprawie wiśni są też choroby wirusowe. Zawirusowane drzewka nigdy nie będą dobrze plonowały, a dodatkowo będą źródłem infekcji dla innych. Bardzo ważne jest zatem posadzenie zdrowego materiału szkółkarskiego.

Pożądaną cechą odmian wiśni wybieranych na działki jest także dobra jakość konsumpcyjna. Podstawowa odmiana w polskich sadach wiśniowych – 'Łutówka' ma owoce kwaśne, typowo przetwórcze. Ponadto jest wrażliwa na drobna plamistość liści drzew pestkowych, a starsze drzewa są podatne na ogałacanie się z liści. Mimo więc takich zalet jak: słaby wzrost drzew, wczesne wchodzenie w okres owocowania oraz wysokie i niezawodne plonowanie warto rozważyć posadzenie na działce odmian mniej podatnych na choroby i o smaczniejszych owocach.

Polecane odmiany

1 'Sabina' – odmiana polska, wytrzymała na mróz i mało podatna na choroby. Drzewa rosną silnie, tworzą kuliste korony. Płonują regularnie i obficie, zwykle na początku lipca. Owoce są średniej wielkości, ciemnoczerwone, średnio jędrne, lekko kwaskowe, deserowe lub na przetwory.

2 'Mazovia' – odmiana polska, wytrzymała na mróz, mało podatna na choroby, wrażliwa na uszkodzenia przymrozkowe kwiatów. Drzewa rosną średnio silnie i tworzą luźne korony. Owoce dojrzewają zwykle na początku lipca. Są duże, brązowoczerwone, wydłużone, miękkie, słodko-kwaskowe, smaczne, przydatne do bezpośredniej konsumpcji oraz do przetwórstwa.

3 'Pandy 103' – odmiana węgierska, wytrzymała na mróz i mało podatna na choroby. Drzewa rosną silnie, tworzą duże, dość luźne korony. Kwiaty są podatne na uszkodzenia przez wiosenne przymrozki. Owoce dojrzewają zwykle w drugiej dekadzie lipca. Są duże, czerwone, nerkowate, jędrne, bardzo smaczne. Doskonale na świeżo lub na przetwory.

4 'Groniasta z Ujfeherto' – odmiana węgierska, wytrzymała na mróz, mało podatna na choroby. Drzewa początkowo rosną silnie, później słabiej. Tworzą jajowate, dość luźne korony. Płonują zwykle średnio dobrze, w połowie lipca. Owoce są duże, czerwone, dość jędrne, słodko-kwaśne, deserowe, ale również na przetwory i do zamrażania.

5 'Debreceni Bótermö' – odmiana węgierska, wytrzymała na mróz i mało podatna na choroby. Drzewa rosną silnie i tworzą wzniesione korony. W jednym roku plonują bardzo dobrze, w innym – średnio lub słabo. Owoce dojrzewają zwykle w drugiej dekadzie lipca. Są duże, sercowate, czerwone. Miąższ jasnoczerwony, dość jędrny, słodko-kwaśny. Odmiana deserowa o wysokiej jakości owoców.

6 'Kelleris 16' – odmiana duńska, dostatecznie wytrzymała na mróz, średnio podatna na choroby. Drzewa rosną średnio silnie i tworzą gęste, zwarte korony, dzięki czemu można je posadzić blisko siebie. W okres owocowania wchodzić wcześniej, owocują obficie i regularnie. Owoce dojrzewają zwykle w drugiej dekadzie lipca, są średniej wielkości, brązowawe, wydłużone. Miąższ ciemnoczerwony, smaczny z silnie barwiącym sokiem, który nie wycieka po oderwaniu szypułki. Owoce deserowe i na przetwory. Są chętnie zjadane przez ptaki – można temu zapobiec okrywając siatką drzewa z dojrzewającymi owocami. ■

